

Pristatome projektą „Kitoks žvilgsnis į Sigitą Parulskio tekstą“

Tarptautinei gimtosios kalbos dienai ir „Metų knygos rinkimams 2020“ skirtas integruotas lietuvių kalbos ir fotografijos projektas „Kitoks žvilgsnis į S. Parulskio tekstą“. Tai kūrybiškas žvilgsnis į tekstą, mintį, jausmą bei akimirkos nemirtingumą fotografijose.

Kodėl pasirinkome S. Parulskio knygą? Kiekviena jo knyga yra įvykis lietuvių literatūroje, todėl rašytojo smulkiosios prozos ir

meninių fotografijų knyga „Dvigubo dugno keleiviai“ pasirodė kaip tik tas leidinys, kuris bene labiausiai išlaisvina skaitytojo vaizduotę.

Projekto organizatorės Daiva Baliukonytė, Rima Bartkienė, Vilija Dranginytė ir Ona Motiekienė pakvietė Jotvingių gimnazijos mokinius laisvai, savaip interpretuoti rašytojo tekstus bei savos kūrybos mintis pagrįsti pačių padarytomis nuotraukomis.

Mokiniai tarsi pratęsė S.Parulskio mintį apie knygą „Dvigubo dugno keleiviai“: „Savo istorijas šioje knygoje

pasakoju dviem būdais,
kiekvienas tekstas turi
nuotrauką, o nuotrauka – tekstą,
jie papildo, pratęsia vienas kitą,
ieško bendrumo per asociacijas,
užuominas, panašumus ar
skirtumus“.

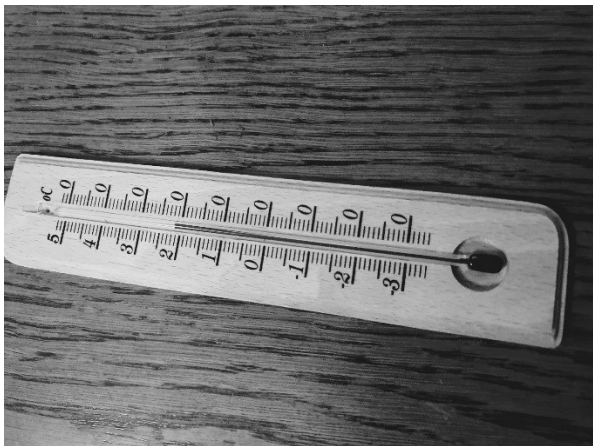
Kiekviena savo kūno ląstele jaučiau, kad yra šviesa, o jos vis dar nematyti. Atrodo, daug galiu ir daug jau moku, bet staiga vieną akimirką suvokiau, kad dar tik plaukiu į viršų ir plauksiu ilgai – visą savo gyvenimą... Visko turėti vienu metu negaliu, bet aiškiai suprantu – būti šviesoje mano kelias.

Audinga Sudvajūtė, IIf klasė

Gyvsidabris puikiai atitinka diskusijos sąvoką. Jeigu į pokalbį įsilieja karštų emocijų – gyvsidabrio – jis paaštrėja, o jei į diskusiją patenka tik tvirti argumentai bei šaltos emocijos – pokalbio aistros nuslopsta.

Domas Liorenta, II f klasė

Tekstas apie musgaudi

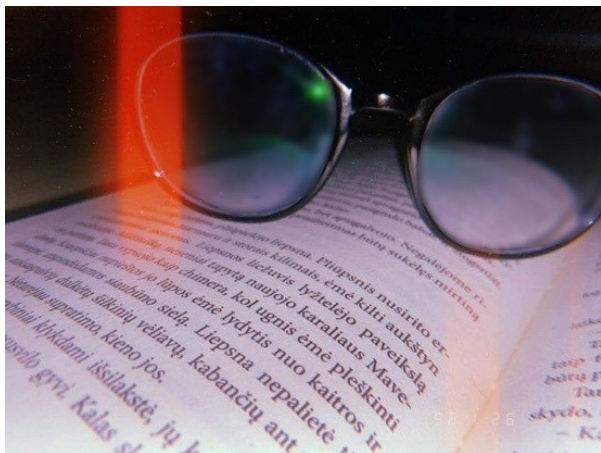
Batai yra mūsų spąstai... Nors suprantam, kad batai yra mūsų spąstai, vis tiek neįmanoma išvengti pasekmių, jos bus, norės – mus palauš, norės – apnuogins ir pažeis.

Gerinta Juodytė, III d klasė

Kalba tarsi kaukė, jei naudojama geriems tikslams, ji nuostabiai graži. Tačiau, jei naudojama norint įžeisti ar supykdyti, virsta bjauria ir šlykščia baidykle.

Gintarė Sartanavičiūtė, II f klasė

„Dvigubo dugno keleiviai“ istorija, primenanti knygą apie tautos didvyrius. Knygelė nors ir maža, bet joje slypi jėga žmonių, rizikuojančių ne tik savimi, bet ir šeima, jie aukojasi dėl savo šalies, kad niekas jos nesunaikintų. Tai patys geriausi žmonės, bet laikui bėgant juos galime pamiršti kaip ir knygą. Tautos gynėjai – dvigubo dugno keleiviai..

Julius Sinkevičius, III d klasė

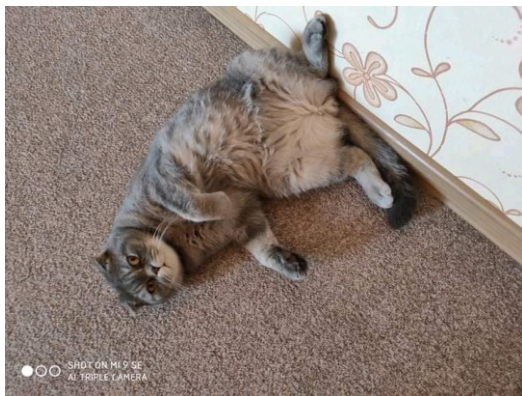
Pagal „Dvigubo dugno keleiviai“
Dugnas dugno dugne, o dugne yra varnų?
Karolina Juškauskaitė, III d klasė
P.S. Nuotrauką suradau internete, ji tokia
parulskiška.

S.Parulskio esė „Apie kalbą“.

Esė „Apie kalbą“ asocijuojasi su mano katinu. Kodėl? Mano katino nepakontroliuosi, jis darys savaip, pasiimsi ant rankų – pabėgs. Bet kai nori kažko skanesnio, pasak S.Parulskio, „begėdiškai dangstosi kaukėmis“, jis būna švelnus kaip pūkelis, tad gali apnuodyti mus savo gerumu ir švelnumu, juk žinom, kad jis nėra meilus, tik taikliai pasirenka „kalbą“.

Meda Tarnauskaitė, III d klasė

Apie kalbą

Kalba gali pražudyti. Kaip gyvsidabris, kuriuo gali apsinuodyti žmogus. Kalba - tai laisvė, bet ar kiekvienas mokame ją pasakyti tinkamai?

Aistė Petruškevičiūtė, IIIb klasė

„Kalba nenuspėjama“, kalba įvairių formų: „per skysta“, „per kieta“, tačiau visada stipri ir ypatinga. Kalbos stiprumas atsispindi nuotraukoje, kurioje yra 10 metrų storio betono išlietas nepralaužiamas bunkeris. Aistis Staselis, IIIb klasė

Dugnas - tai miškas. Žmogus tarsi bando rasti išėjimą iš jo, ten jaučiasi atsiribojęs nuo pasaulio, klaidžioja. Bando rasti išėjimą, bet toliau eina į gilumą. Jausmas, kad pagaliau išsilaisvino - tai aptikta trobelė. Atsiranda viltis ištrūkti iš miško, gyventi įprastą gyvenimą, tačiau viltis pranyksta užėjus į vidų, nes ten tuščia.

Laura Liutkauskaitė, IIIb klasė

Kalba kaip sniegas. Nuolatos keičiasi,
tirpsta, stingsta į ledą. O kiekviena snaigė
kaip žodis – jų yra daug.

Mantas Almanaitis, IVb klasė

Scena, naujas linoleumas, tačiau perdažytas, lipnus kaip musgaudis, dalininkams neleidžiantis ramiai pereiti, batus ir pirštines pasilieka, tiesiog nuskurdina juos dvasiškai.

Mykolas Šliūželis, Id klasė

Atrodo, lyg esi užrakintas, negali išeiti, tačiau visa tai yra viduje. Niekada nežinai, kaip ilgai krisi ir kada pagaliau pasieksi tą dugną. Nuolatinis nerimas, bloga nuojauta, skausmas ir nežinia.

Rūta Majauskaitė, II d klasė

Negana to, jog tamsu lyg po žeme, bet
esama net ne po ja, o virš jos - kas daugiau
pasiektas, jei ne dvigubas dugnas?

Simas Rimašauskas, IVb klasė

